

Cs. Simon István

TERJÁN

A legelőn magányos
fa viaskodik a térrel
hősi kiállítás-e ez
vagy begyöpesedett szolgai türelem

nincs ki a választ megadná

utoléri-e a kölyök
valamikor önmagát
a becsapottak bosszúja által
nyitott határ távlatán

a Csanádi úton föltápaszkodott
a nap
lassan
belém nőtt a táj

CSÓKAI UTCA

Ismét lehajtott fejjel
lépsz tovább
a gyárkapunál megállsz
marhákat hajtanak a vágóhídra
riadalmuktól
vadvíz alá merül
a terjáni rét
fölperszelődik a macahalmi mező
riadalmukban
Lehajtott fejjel lépsz tovább
félsz a következő találkozástól
barátodnak a bort
a Szocialista Szövetség hetilapjába csomagolod
és megbocsátod neki
hogy tekintete nyirkosodik
mint az északnyugati országutak
és hogy már meghalni se jön haza

VÁLASZLEVELEK

1.

Kerülővel ugyan, de
megkaptam a leveled
egykori sorstársam,
áttelepült haver.
Írod, hogy ha rólunk
bármit is hallasz,
a szíved erősebben ver...
(Mit mondjak, van ilyen!)
Kérdezed, hogy
összecsomagoltunk-e már.
Hát... képzeletben egyszer-másszor
már elvégeztem a nagy válogatást,
de mindennek ellenére
maradunk,
habár nekünk itt már
csak a maradék maradéka maradt!
S közben a part tovább szakad.

2.

Viharmadárként északra szállt
ifjú barátom,
felbontva ugyan,
de megkaptam a leveled;
dőlt betűkkel írott soraid
még nem sikkadtak el,
sokáig pihegtek a kezemben...

Itthon, most, napjaink
hínárosának a partján
fölfénylett a barka,
közeleg a kikelet,
de mintha háborúra
szaglanának a szelek,
s a vérnyirkos hegykoszorúk körül
tétován kóvályognak
az atlanti légtömegek.

3.

Azt írod, hogy álmodban
leégett a házad...
és kérdezed: mi van a kutyáddal
meg az eperfával.
Nos, a házad még áll,
igaz, egy kicsit magába
roskadt már, s alaposan
kikezdték a repedések,
hályogosodó ablakszemein
le vannak eresztve a redőnyök.
A kutyád ugatását nem hallom,
elkószálhatott egy őszi alkonyon...
Az eperfát kivágták
talán, hogy nehogy
túl sötéten bólingasson a lombja;
huzatos a helye,
és pünkösdkor mézgásan
könnyezett a tuskója.

SZINDIKALISTA VERS 69-BEN

ez meg itt a szakszervezeti otthon
zászló és szalagdíszben
figyelem itt a beszámoló mellé
évente egyszer ételt és italt is
kapnak a tagok
(kenyeret és cirkuszt)
hallom a hatodik osztályból
ez szindikát-terem
pókháló és képek a falon
Marxot az elvtársak felismerik szakálláról
képek a falon
de Darwin hiányzik még
pedig tekintetéből már ki kellene
szűrni a dzsungel-gyökereket
és a közmondást az erősebb kutyáról

Forrás: Cs. SIMON István: *Parlagmagány*. (zEtna kiadó, Zenta, 2003.)